

Barraca al nord oest del Corral d'en Massó

Sant Pere de Ribes

Ubicació

Comarca: Garraf
Lloc/Adreça: Fondo d'en Pascualí
Emplaçament Pel primer camí a la dreta després del corral d'en Massó.

Coordenades:

Latitud: 41.27818
Longitud: 1.78619
UTM Est (X): 398346
UTM Nord (Y): 4570349

Classificació

Número de fitxa 08231 - 281
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Modern Popular
Segle XVIII-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Altres
Titularitat Privada
Titular: 08231A002000140000LF
Autoria de la fitxa Marta Lloret Blackburn - Antequem, S.L.
Data de registre de la fitxa: dv., 05/11/2010 - 01:00

Descripció

Barraca de vinya situada en el marge d'un camp del fondo d'en Pascualí. És una edificació aïllada de planta irregular, que es troba construïda amb la tècnica de la pedra seca. La tipologia constructiva és de falsa volta troncocònica. La porta d'accés té la llinda de pedra i els brancals de pedres escairades de majors dimensions. Està construïda en una feixa sostinguda per un mur de pedra seca disposada en opus spicatum. Actualment s'utilitza per emmagatzemar-hi estris.

Observacions:

Es correspon amb la barraca R38 de la publicació "Les barraques de pedra seca de Sitges i del Garraf".

Història

La vinya va ser durant els segles XVIII i XIX el principal cultiu de l'àrea litoral i prelitoral de Catalunya. Els beneficis que portà van significar la seva expansió per tot el territori, arribant a ocupar espais costeruts i de difícil accés. La llunyania dels conreus respecte els habitatges dels pagesos va facilitar la proliferació de barraques situades a les mateixes vinyes. Eren construccions fetes amb la pedra que s'obtenia en despedregar la terra per a cultivar-la. En general, no s'utilitzaven materials d'unió com fang o morter per a fer-les, pel que la tècnica es coneix popularment com la pedra seca. La pernoctació no hi era habitual, sinó que més aviat servien com a refugi en cas de temporals i com a magatzem d'eines. Coincidint amb el període d'expansió del conreu de la vinya, es van multiplicar el nombre d'aquestes construccions. L'arribada de la plaga de la fil·loxera a finals del segle XIX va suposar una greu crisi pel l'agricultura del país i un retrocés d'aquest conreu. Aquest fet, juntament amb la millora de mitjans i comunicacions que feien més accessibles les vinyes, van significar que les barraques es deixessin de construir durant la primera meitat del segle XX.

Bibliografia

ARTIGAS, R.; CAMPS, A; PASCUAL, J. (2003). Barraques de pedra seca de Sitges i del Garraf. Sitges. Ajuntament de Sitges.
MIRET, M.; RIU-BARRERA, E. "Les barraques de vinya de pedra seca de Sant Pere de Ribes". Miscel·lània penedesenca. Vol, 23 (1998).

